

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Predikotext är dagens evangelium: Luk 21:25–33.

[Jesus sade:] 25 "Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån. 26 Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. 27 Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. 28 Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig."

29 Han gav dem också en liknelse: "Se på fikonträdet och alla andra träd. 30 När ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära. 31 På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. 32 Jag säger er sanningen: Det här släktet ska inte förgå förrän allt detta sker. 33 Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå."

Bön: Jesus, öppna du vårt öra när vi kommer för att höra vad i dag du till oss säger om allt som i dig vi äger!

Gör oss alla för dig stilla, låt oss ej din nåd förspilla, som du oss ånyo bjuder när ditt budskap till oss ljuder! Amen.

Andra söndagen i advent påminner om söndagen före domsöndag. Vi väntar på Jesu återkomst. Jesus talar i vår text om tecken på när han ska komma tillbaka, och vi ser tydligt många sådana tecken omkring oss.

Det som kanske mest slår oss i hans ord är hur människor ska gripas av ångest och stå rådlösa. Det här är något som är väldigt aktuellt. Vi har under snart två år haft en pandemi som vänt upp och ner på många invanda mönster. De senaste dagarna har det kommit en ny variant av coronaviruset som den medicinska sakkunskapen står frågande inför, och som politikerna har svårt att greppa. Samtidigt hörs det krigslarm i europeiska grannländer, också ett tidens tecken enligt Jesus. Det späder på den ångest som många redan har burit på.

Den här ångesten kan också få en förankring i vår egen syndakänedom. Vi vet att vi är syn-

dare. Vi har ingen chans att stå inför Guds dom sådana vi är. Och när budskapet om att Jesus är nära blir aktuellt är det skäl att fråga: hur ska jag klara mig? Det här ska vi återkomma till. Men först ska vi ägna oss åt ett ämne som är ovanligt, men som tränger sig på just i dagens läge.

Jag såg alldeles nyss inlägg i sociala medier om att man har trott sig kunna räkna ut att talet 666 i Upp 13 ska tolkas som corona! Dvs att ta vaccinet betyder att man tar på sig vildjurets märke och bär dess tal. Sådana vilda spekulationer kan ge ångest.

Det har de senaste veckorna uppstått strider mellan olika folkgrupper: de som vaccinerar sig och de som vägrar vaccinera sig. De mest högljudda bland vaccinkritikerna talar om ett nytt världsherravälde, som syftar till att göra människor till slavar under vilddjuret, som Uppenbarelseboken talar om. Eftersom det här är sådant som skrämmer, och som på ytan verkar handla om bibeltrohet kontra sekularisering och avfall så vill jag som första del av dagens predikan gå till Uppenbarelseboken. Vi ska studera ämnet:

1. Hur bevarar Gud sitt folk i de yttersta dagarna?

Det påstås att ett ord i Upp 18:23 handlar just om vaccinet: det är ett ord som översätts med häxkonst i SFB 2015:

Dina köpmän var jordens stormän, för alla folk blev förledda genom din häxkonst.

I andra översättningar står det trolldom eller trolldomskonst. Det grekiska ordet är *farmakeia*, som vi känner från apoteket: farmaceut. Ordet förklaras i lexikon: bruk av läkemedel, men även trolldom, trolldomskonst, magi, som ofta förekommer tillsammans med avgudadyrkan.

En variant finns i Upp 9:21: *farmakon*, som översätts ockultism, svartkonst, trolldomskonst. I lexikon står läkemedel, gift, trolldryck. I Upp 21:8 och 22:15 förekommer *farmakós*, som är en giftblandare, ockultist eller trollkarl. Motsvarande verb *farmakeuá* översätts med att blanda gift eller bedriva trolldom.

Hur får man det här att betyda vaccin? Man kopplar samman det med vilddjurets märke, som omtalas i slutet av Upp 13. Särskilt då covidintyget som kan användas för att ge tillstånd att komma in på restauranger, kanske i en framtid också för att kunna handla i butiker.

I Upp 13 omtalas först en vilddjur som stiger upp ur havet. Det brukar tolkas som en antikristlig makt, samhällsmakt, en ond regering. Sedan talas det om ett annat vilddjur som stiger upp ur jorden. Det har två horn som ett lamm men talar som en drake. Det samarbetar med det första vilddjuret, och får sin makt från det. Det här vilddjuret representerar den avfallna kyrkan som samverkar med den onda statsmakten.

Det står så här i Upp 13:16f om vilddjuret från jorden:

Och det tvingar alla – små och stora, rika och fattiga, fria och slavar – att ta emot ett märke på högra handen eller pannan, så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vilddjurets namn eller dess namns tal.

Nu säger en del vaccinkritiker att det här märket är just det som man sprutar in i kroppen genom vaccinet. Man säger också att man faller undan för detta vilddjur om man lyder myndigheternas order att bära ansiktsmask. Som motpol till det gäller då att anförtro sig åt Jesus och lita på hans beskydd. Det är ju också det som driver många vaccinkritiker. De vill verkligen föra människor till Jesus och visar på hans löften. Men en överbetoning av det här gör lätt att många kopplar samman frälsningen med att vägra vaccin och att bära mask. Bara den står emot kan vara Jesu sanna lärjunge, kan det tolkas. Då blir det en farlig villfarelse.

Ett typiskt sätt att införa en villfarelse är att använda enstaka ord och uttryck för att framhäva sin lära. Vi har också annan undervisning om att få ett tecken i Upp 7. Där talas det om ett sigill som en ängel får i uppgift att sätta på Guds tjänares pannor. Antalet av dem som fick detta sigill var 144 000. Det är ett symboliskt tal: 12 x 12 x 10 x 10 x 10. 12 är antalet av Israels stammar. 12 är också apostlarnas antal. 10 är fullhet, och tredje potens är den

totala fullheten av alla som hör Gud till. Sigillet är ett intyg att den som har det tillhör Gud och alla som sedan står i den stora skaran inför tronen har det sigillet. Ett sigill får inte brytas. När Gud sätter sitt sigill på någon får ingen göra någon skada åt den människan.

För en jude som kände Moseböckerna var det helt klart att tecknet hade samband med föreskriften i 5 Mos 6:8 om hur man ska inskräpa lagen hos varje israelit:

Du ska binda dem som ett tecken på din hand, och de ska vara som en påminnelse på din panna.

I Hesekiel 9 har vi en intressant profetia. Profeten ser en man i linnekläder som utför Herrens befallning, v 9:

Gå igenom Jerusalem och sätt ett kors i pannan på dem som suckar och jämrar sig över alla vidrigheter som görs därinne.

Och i v 6 befäller Gud de sex män som har kallats att straffa staden:

Rör ingen som har korset på sig.

Det ord som används här är den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet: *taw*, som i gammalhebreiskan skrevs som ett kors. I andra översättningar står det vanligen tecken, men SFB har valt att skriva ut att det är ett kors. Där blir betydelsen klar: den som har korsets tecken står i Guds beskydd och ska inte skadas av straffdomen över synden.

I det kristna dopet finns den här symboliken genom att den som döpts tecknas med korsets tecken på pannan och på bröstet, ovanpå hjärtat. Guds tecken, korset, är det som bevarar.

Vilddjurets märke står i motsats till Guds märke. Den som tar vilddjurets märke har valt bort korset. Vilddjuren beskrivs i Uppenbarelseboken som två slags fiender till Guds rike: dels den antikristliga världsmakten, som börjar visa sig alltmer, när den blir fientlig mot Guds ord och inte böjer sig under det. Allt mer börjar också standardmedia, med den gängse termen *mainstream media*, alliera sig med denna makt som avfallit från Gud. Den falska kyrkan slår sig samman med den rådande makten. Den anpassar sig till den allt mer ändrande etiska normen, vilket syns i

godkännandet av den obibliska äktenskapssynen, där man öppet frångår Bibelns lära om äktenskapet mellan man och kvinna. Den falska kyrkans biskopar möter applåder från våra medier när de uttalar sig förklenande om Bibeln eller rentav går rakt emot dess lära. De som håller sig till Bibeln möter däremot ett allt öppnare förakt.

Det här stämmer väldigt bra överens med det som sägs om den yttersta tiden. Men är det då också så att det som statsmakten och media framför om vaccinering och restriktioner för att skydda oss mot coronans faror är av ondo? Borde vi gå emot det, för att de representerar vilddjuret?

Här gäller det att vara vis, som det också sägs i Bibeln. Även om man gott kan säga att de romerska myndigheterna på apostlarnas tid tydligt representerar vilddjuret så som det framställs i Uppenbarelseboken, så skriver både Paulus och Petrus klart att vi ska underordna oss överheten. Det ska vi göra för att de är satta att skydda oss, att hålla ordning i samhället.

Men en gång gick apostlarna emot överheten. Det omtalas i Apostlagärningarnas femte kapitel, där de förbjöds att undervisa om den uppståndne Messias. *Man måste lyda Gud mer än människor*, var svaret, och de fortsatte att undervisa, vilket sedan ledde till att de blev martyrer. I det här fallet var det själva kärnan i evangeliet som de försvarade. De hade fått i uppgift av sin Herre att predika evangelium för allt skapat. Ingen myndighet kunde hindra dem.

Men att en krystad tolkning av ett ord i den symboliska framställning som finns i Uppenbarelseboken skulle motsvara det är synnerligen långsökt. Inte ens fast myndigheterna är ogudaktiga ska vi vägra lyda dem när de gör sin uppgift att hålla ordning och skydda medborgarna. Vi måste tänka på att det också ingår i Jesu profetior om den yttersta tiden (Matt 24:11) att det ska komma falska profeter som försöker förvillan också dem som är tecknade med Guds tecken:

Många falska profeter ska träda fram och bedra många.

Låt oss slå fast med kraft: Vår frälsning beror inte på om vi tar emot vaccin eller inte. Den står och faller inte med yttre märken. Den hänger inte på våra ansträngningar eller vår klokhet. Den vilar i Lammets blod, som utgjutits för alla människors synder och som gäller som nyckel till himlen för alla som är tecknade med korsens tecken, som håller fast vid den enda vägen som leder till himlen: Jesus. I Uppenbarelseboken står det också att dessa som är tecknade har sina namn skrivna i Livets bok redan från världens begynnelse. Det står fast! Ingen ska rycka dem ur hans händer, som håller fast vid Jesus. Att påstå att något som vi gör är nyckeln till frälsningen är en falsk lära som vi måste stå emot med kraft. Däremot är det fruktansvärt att förkasta Jesus.

Vi ska nu gå över till dagens andra ämne.

2. Räta på er, för er befrielse närmar sig!

Det som Jesus säger i vår text är raka motsatsen till att vi ska känna ångest. När vi ser tecknen på att hans återkomst är nära, då ska vi som tillhör honom bli förväntansfulla och glada. Då vet vi att vi snart ska bli fria från de angrepp som djävulen gör mot oss för att föra oss bort från Jesus. Vi ska snart få se Jesus, vi ska få dela en gemenskap med honom och med varandra som vi bara kan drömma om här. Vi ska slippa sorg och smärta, vi ska slippa ta avsked av våra nära och kära. Att Jesus visar oss tydliga tecken på att hans återkomst är nära ska inte skrämman oss. Vi har ju redan fått höra hur vi ska känna igen tecknen på hans återkomst. Jesus lär oss att vi ska känna igen dem på samma sätt som när vi ser på träd och buskar på våren, hur de skjuter knoppar och löv, och när vi då vet att sommaren snart är här.

När vi ser på naturkatastrofer och jordbävningar, och också på hur pesten härjar, som är just det som vi upplever som pandemin som inte tycks ta slut, då ser vi tecknen på Jesu återkomst. När människor blir förtvivlade för att den befrielse från coronapandemin som de har hoppats och väntat på inte verkar komma, då säger vi bara: så har Jesus sagt att det ska vara i den yttersta tiden. Det är en påminnelse

om att vi ska söka hans hjälp som råder över allt.

Vi ska naturligtvis också göra vad vi kan för att hindra skadorna så långt det är möjligt. Vi ska göra våra insatser i samhället som trogna samhällsmedborgare och lita på att våra myndigheter gör vad de kan för att göra livet så bra som möjligt för oss. Men framför allt ska vi berätta åt dem som grips av ångest och som mister sitt livsmod, att det ingalunda är ute med oss. Vi ska berätta om hur Jesus kom hit till världen en gång som ett litet hjälplöst barn, hur han led och dog för oss på ett kors för att befria oss från dödens vånda och låta oss få leva med honom i himlen. Och det har han gjort för alla människor, och det gäller var och en som tror. Det är det goda budskapet som han har befallt oss att berätta för alla. Det får vi inte tuga med.

Och så ska vi också lita på att hans ord står fast. *Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå*, säger han. Därför ska vi också inbjuda vänner och grannar att ta del av hans dyrbara ord, bjuda dem till gudstjänster där hans rena ord förkunnas, ge dem god litteratur att läsa och samtala med dem när det ges möjlighet om det allra viktigaste i livet.

Och vi ska mer än någonsin, drivna av tidens nöd, själva vara nära Jesus i bön och i hans Ord. Det är bara där vi får vara trygga. Vi får be:

Sköt om mitt svaga hjärta, du känner mig!
Håll mig i fröjd och smärta blott nära dig!
På dina löften dyra jag tror förvisst
och vet att du skall styra allt väl till sist!

Amen.